

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Asan/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015200707
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200707.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, A., zastúpeného JUDr. Milanom Sivým, advokátom, so sídlom Nám. Sv. Egídia 3006/1116, Poprad, proti žalovanému: Dopravný úrad, so sídlom Letisko M. R. Štefánika, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedu žalovaného č. 06955/2015/OLP-005 z 27. apríla 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/25/2015-46 z 15. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/25/2015-46 z 15. júna 2016 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.
Konanie na krajskom súde

Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3S/25/2015-46 z 15. júna 2016 (ďalej aj „rozsudok krajského súdu“) podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia predsedu žalovaného z 27. apríla 2015, č. 06955/2015/OLP-005 v spojení s rozhodnutím žalovaného z 18. decembra 2014, č. 17201/2014/NKŠOD-009. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že preskúmaným rozhodnutím z 27.04.2015 rozhodol predseda žalovaného ako príslušný odvolací orgán podľa § 55 ods. 3 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve (ďalej len „letecký zákon“) v spojení s § 61 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) vo veci podaného rozkladu žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu (Dopravného úradu, Letisko M. R. Štefánika, Bratislava) tak, že

rozklad zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 18.12.2014 uznal žalobcu vinný zo spáchania priestupku na úseku civilného letectva podľa § 53 ods. 1 písm. n) leteckého zákona, lebo porušil § 35 ods. 2 leteckého zákona tým, že dňa 17.07.2014 približne v čase o 10:15 hod a dňa 31.07.2014 približne v čase o 13:30 hod. vstúpil do vyhradeného bezpečnostného priestoru letiska A. bez platnej identifikačnej karty Letisko A. (ďalej len „letisko“) a pohyboval sa v ňom bez sprievodu oprávnenej osoby a najmä nerešpektoval oprávnené výzvy poverených pracovníkov letiska, aby odovzdal svoju už neplatnú identifikačnú kartu letiska, ktorej platnosť skončila dňa 01.07.2014 a odmietal sa podrobiť kontrole svojej osoby, ako aj svojho lietadla, za čo mu uložil podľa § 53 ods. 2 leteckého zákona pokutu 30,- Eur. Zároveň žalobcu zaviazal podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch uhradiť trovy konania 16,- Eur.

Krajský súd skonštatoval, že ani v žalobe, ani v rozklade žalobca nevyvrátil tvrdenia, že v dňoch 17.07. a 31.07.2014 vstúpil do vyhradeného bezpečnostného priestoru letiska bez platnej identifikačnej karty a že sa v ňom pohyboval bez sprievodcu, najmä že nerešpektoval oprávnené výzvy poverených pracovníkov letiska, aby odovzdal svoju už neplatnú identifikačnú kartu (preukaz), ktorej platnosť skončila 01.07.2014 a teda s poukazom na § 2 ods. 1, § 3 zákona o priestupkoch naplnil skutkovú podstatu priestupku tak, ako je upravená v § 53 ods. 1 písm. n) v spojení s § 35 ods. 2 leteckého zákona. Aj keď povinnosť porušili aj zamestnanci letiska, nič to nemení na skutočnosti, že sa žalobca priestupku na úseku civilného letectva dopustil.

Krajský súd poukázal na to, že doposiaľ žalobca argumentoval, že bez ohľadu na platnosť identifikačnej karty (v ktorej je okrem iného zakotvená aj povinnosť držiteľa identifikačnej karty túto vrátiť po ukončení jej platnosti), aj keď je nesporné, že jej platnosť skončila 01.07.2014, že túto nevráti, lebo je jeho majetkom, lebo za ňu zaplatil 42,- Eur.

Žalobcom opísaný skutkový stav a okolnosti, za akých sa skutky dňa 17.07. a 31.07.2014 stali, podľa krajského súdu nič nemenia na tom, že sa priestupku dopustil a sankcia bola uložená v súlade so zákonom (§ 53 ods. 2 leteckého zákona). Naopak jednotlivými tvrdeniami žalobca skutočnosti potvrdzujúce porušenie § 35 ods. 2 leteckého zákona (neuposlúchnutie príkazov a pokynov prevádzkovateľa lietadla) potvrdil.

Nedôvodne preto podľa krajského súdu žalobca namietal, že rozhodnutia správnych orgánov sú nezákonné, lebo vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa krajského súdu nemožno súhlasiť ani s tvrdením, že zistenie skutkového stavu bolo v rozpore s obsahom spisu, a že správne orgány rozhodli jednostranne na základe vlastných zistení bez toho, aby sa mal možnosť a právo k podkladom vyjadriť. O začatí správneho konania bol žalobca riadne upovedomený, bez ohľadu na to či toto upovedomenie o začatí správneho konania bolo doručené žalobcovi, alebo osobe žalobcom na tom splnomocnenej, bol riadne a včas upovedomený o ústnom pojednávaní ako aj o skutočnosti že v prípade, že sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostaví, bude správny orgán vychádzať zo zistení, ktoré si zadovážil v priebehu správneho konania. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, z neúčasti sa neospravedlnil, nežiadal o jeho odročenie, nezaslal žiadne písomné vyjadrenie, preto nepochybil správny orgán, ak rozhodol na základe podkladov, ktoré si zadovážil v priebehu správneho konania.

Z uvedených dôvodov krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP ako nedôvodnú zamietol.

2.

Odvolanie žalobcu

Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby Najvyšší súd

Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

V odvolaní žalobca uviedol, že skutočnosti špecifikované krajským súdom nie sú správne, pravdivé a sú v rozpore s reálnym skutkovým stavom. V žalobe a v rámci pojednávania žalobca poukázal na to, že sa nedopustil konania, ktoré mu je kladené za vinu.

Ku skutočnosti, že mal žalobca vstúpiť do vyhradeného priestoru bez platnej identifikačnej karty letiska, poukázal žalobca na čl. 1 Nariadenia komisie EÚ č. 185/2010 o ustanovení podrobných opatrení na vykonávanie spoločných základných noriem bezpečnostnej ochrany civilného letectva (ďalej len „nariadenie“), podľa ktorého sa týmto nariadením ustanovujú podrobné opatrenia na vykonávanie spoločných základných noriem na zabezpečenie civilného letectva pred činmi protiprávneho zasahovania, ktoré ohrozujú bezpečnosť civilného letectva. Túto časť platnej právnej úpravy vyhodnotil krajský súd podľa žalobcu správne. Nesprávne však oklieštil a vzal do úvahy pri rozhodovaní len časť nariadenia (bod 1.2.2.2. písm. c/) a prílohy označené ako bezpečnostná ochrana letiska, keď v predmetnom bode nariadenia špecifikuje len text vytrhnutý z kontextu, pretože v bode 1.2.2. nariadenia, označeného ako vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov, sa jednoznačne upravuje predmetný vstup tým spôsobom, že vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov sa umožňuje len osobám a vozidlám, ktoré majú na vstup opodstatnený dôvod (1.2.2.1).

Žalobca poukázal na to, že podľa bodu 1.2.2.2. nariadenia vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov sa povolí len osobe, ktorá predloží jedno z týchto oprávnení: a/ platný palubný lístok alebo jeho ekvivalent, alebo b/ platný identifikačný preukaz posádky, alebo c/ platný identifikačný preukaz, alebo d/ platný identifikačný preukaz príslušného vnútroštátneho orgánu, alebo e/ platný identifikačný preukaz orgánu na monitorovanie súladu uznaného príslušným vnútroštátnym orgánom.

Krajský súd pri vyhodnocovaní situácie vzal podľa žalobcu do úvahy len bod 1.2.2.2. písm. c/ nariadenia, pretože takéto porušenie sa mu žalovaný snaží preukázať. Tak v žalobe, ako aj na pojednávaní žalobca preukázal, že samotný bod 1.2.2.2. nariadenia umožňuje vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov po predložení jedného z oprávnení (existuje viacero preukazov, ktorými je možné prejsť cez platnú letiskovú kontrolu). Jedným z takýchto dokladov je aj platný identifikačný preukaz posádky, a to podľa bodu 1.2.2.2 nariadenia, pričom identifikačným preukazom žalobcu na vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov bol platný identifikačný preukaz člena posádky - preukaz pilota a občiansky preukaz, ktoré doklady žalobca predložil pri vstupe do vyhradených bezpečnostných priestorov a ktoré preukazy kontrola letiska akceptovala.

Na základe týchto skutočností sa žalobca následne podrobil riadnej kontrole osoby s tým, že vstupoval ďalej do vyhradených bezpečnostných priestorov, t. j. do časti letiska, do ktorej majú prístup cestujúci po podrobení sa detekčnej kontrole príslušným pracovníkom letiska, ktorý po vykonaní predmetnej kontroly žalobcu do tejto časti letiska pustil v zmysle bodu 1.1.2.1. písm. a/ a c/ nariadenia. Žalobca sa ďalej pohyboval v časti letiska, kde majú prístup odlietajúci cestujúci, ako aj v časti letiska určenej na parkovanie lietadla, do ktorého má nastúpiť cestujúci, a to v zmysle bodu 1.1.2.1. písm. a/ a c/ nariadenia.

Ku skutočnosti, že žalobca sa mal pohybovať v predmetnej zóne bez sprievodu oprávnenej osoby a najmä nerešpektovať výzvy poverených pracovníkov letiska, aby odovzdal svoju už neplatnú identifikačnú kartu, žalobca uviedol, že toto tvrdenie taktiež nie je pravdivé. Po podrobení sa detekčnej kontrole sa žalobca pohyboval v časti letiska, do ktorej majú prístup odlietajúci cestujúci a v časti letiska, ktorá bola určená na parkovanie lietadla, pre ktoré v zmysle bodu 1.2.7. nariadenia nie je potrebné zabezpečenie sprevádzaného vstupu.

V tejto súvislosti žalobca poukázal na bod 1.2.7.1. nariadenia, podľa ktorého iní členovia posádky ako tí, ktorí sú držiteľmi platného letiskového identifikačného preukazu, sú sprevádzaní vždy, keď sa nachádzajú v iných vyhradených bezpečnostných priestoroch ako a/ v priestoroch, v ktorých sa môžu

nachádzať cestujúci, b/ v priestoroch v bezprostrednej blízkosti lietadla, ktorým prileteli alebo ktorým odletia, c/ v priestoroch určených pre posádky.

Žalobca ako pilot svojho osobného lietadla sa pohyboval v priestore, pre ktorý nebolo potrebné zabezpečovať sprevádzaný vstup tak, ako to má na mysli bod 1.2.7. písm. b/ nariadenia, a preto ho žalobcovi ani pracovníci letiska po uskutočnení detekčnej kontroly nepridelili. Z tohto dôvodu mal žalobca za to, že sa nedopustil porušenia žiadneho predpisu.

Z gramatického, technického, ako aj komplexného spôsobu spracovania nariadenia je podľa žalobcu zrejmé, že platný letiskový identifikačný preukaz je pojem, ktorý sa viaže najmä na pracovníkov a zamestnancov letísk. Takýto výklad je podľa žalobcu zrejmý z bodu 1.1.3.1. nariadenia, podľa ktorého citlivé časti vyhradených bezpečnostných priestorov sa stanovujú na letiskách, kde viac ako 40 zamestnancov vlastní letiskový identifikačný preukaz, ktorý umožňuje vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov.

Žalobca ďalej uviedol, že podľa bodu 1.2.3.1. nariadenia identifikačný preukaz sa môže vydávať len osobám, pri ktorých to vyžadujú prevádzkové potreby leteckého dopravcu, pričom podľa bodu 1.2.3.5. nariadenia identifikačný preukaz sa neodkladne vráti vydávajúcemu subjektu najmä z dôvodov podľa bodu b/ pri skončení pracovného pomeru, d/ pri zmene zamestnávateľa, a/ na žiadosť vydávajúceho subjektu, pri skončení platnosti preukazu alebo pri odobratí preukazu. Podľa bodu 1.2.3.7. nariadenia po vrátení, skončení platnosti, odobratí alebo oznámení o strate alebo pri nevrátení preukazu sa elektronický preukaz okamžite zablokuje. Podľa tohto ustanovenia prípadné nevrátenie preukazu vydávajúcemu subjektu, ktorý by mal byť v prvom rade zamestnávateľ, nemá podľa žalobcu za následok naplnenie skutkovej podstaty akéhokoľvek priestupku, pretože podľa bodu 1.2.3.7. nariadenia elektronický preukaz po skončení platnosti sa zablokuje a nie je možné ho akýmkoľvek spôsobom zneužiť.

Žiadne z ustanovení bodu 1.2.2.2. nariadenia, ktorým sa rieši vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov, ani žiadne z ustanovení bodu 1.2.3. nariadenia, ktorým sa vydávajú požiadavky na vydávanie identifikačných preukazov posádky alebo letiskových identifikačných preukazov, podľa žalobcu neumožňuje poskytovať predmetný preukaz za úhradu. V tomto smere Letisko A. ako jediné porušuje podľa žalobcu právne normy, pretože svojim zamestnancom, pre ktorých sú tieto letiskové preukazy určené, ich vydáva zadarmo a iným osobám, aj napriek tomu, že o to nepožiadali, vydáva tieto za poplatok 42,- eur. Pokiaľ teda žalovaný vedome porušuje nariadenie v tom smere, že z vydávania preukazov si urobil vo vzťahu k cudzím osobám zárobkový podnik, nemôže sa podľa žalobcu domáhať jednostranného vracania kariet vo vzťahu k osobám, ktorým tieto karty v rozpore s nariadením predal.

Žalobca zotrval na stanovisku, že pri úhrade karty, ak táto stratila platnosť, zostáva vlastníctvom žalobcu, pretože si ju zaplatil a stala sa jeho vlastníctvom s tým, že letisko má svoje ochranné mechanizmy v tom smere, že neplatnú kartu v zmysle bodu 1.2.3.7. nariadenia zablokuje.

Aj napriek tomu, že išlo o neplatnú identifikačnú kartu, žalobca sa v bezpečnostnej zóne pohyboval na základe splnenia všetkých podmienok pre vstup do vyhradených bezpečnostných priestorov, a to po reálnom vykonaní identifikačnej kontroly v rámci ostatných cestujúcich a po predložení jedného z oprávnení, a to platného identifikačného preukazu, ktorým bol preukaz posádky lietadla a občianskeho preukazu, ktoré pracovníci letiska kontrolovali, skontrolovali žalobcu, predmetné predloženie preukazu akceptovali a žalobcovi bol umožnený v zmysle nariadenia pohyb vo vyhradených bezpečnostných priestoroch, v priestoroch, pre ktoré neboli naplnené podmienky pre tzv. zabezpečenie sprevádzaného vstupu podľa bodu 1.2.3.7. nariadenia.

Podľa tvrdenia žalovaného mal žalobca odmietnuť podrobenie sa kontrole svojej osoby, ako aj kontrole lietadla. Uvedené tvrdenie nie je podľa žalobcu pravdivé, keď sa žalobca pri vstupe do letiskovej zóny podrobil kontrole osoby, a to na príslušnom pracovisku s tým, že po vykonaní predmetnej kontroly bol pustený do bezpečnostných priestorov letiska. Pokiaľ sa k už naštartovanému lietadlu žalobcu, ktoré bolo pripravené na realizáciu letu, po nahlásení začatia letu, priblížil pracovník SBS zabezpečujúci

otváranie a zatváranie brán, ktorý nie je oprávnený na vykonávanie prehliadky lietadla, tohto žalobca upozornil, že nie je osobou oprávnenou na vykonanie bezpečnostnej prehliadky lietadla, pretože výkon bezpečnostnej prehliadky lietadla je riadne špecifikovaný v zmysle platnej právnej úpravy, ako aj úpravy podľa 3.1. nariadenia.

Podľa bodu 3.1.1.1. nariadenia bezpečnostnej kontrole lietadla a bezpečnostnej prehliadke sa lietadlo podrobí vždy, keď je dôvod domnievať sa, že k nemu môžu mať prístup neoprávnené osoby. Podľa bodu 3.1.1.2. nariadenia bezpečnostná prehliadka lietadla pozostáva z preskúmania vymedzených priestorov lietadla, ktoré sú stanovené v samostatnom rozhodnutí Komisie. Podľa bodu 3.1.2. nariadenia spôsob, akým sa vykonáva bezpečnostná prehliadka lietadla, podlieha ustanoveniam stanoveným v samostatnom rozhodnutí komisie.

Šikanózne konanie zo strany vedúceho pracovníka SBS v snahe vykonať neohlásenú kontrolu lietadla v rozpore s nariadením považuje žalobca za hrubé porušenie základných predpisov o zabezpečení základných noriem bezpečnostnej ochrany civilného letectva.

S poukazom na uvedené mal žalobca za to, že tak žalovaný, ako aj krajský súd nesprávne zistili skutkový stav, nesprávne vyhodnotili aj platnú právnu úpravu a ich rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca poprel, že by sa dopustil naplnenia skutkovej podstaty priestupku podľa § 53 ods. 1 písm. n) leteckého zákona tým spôsobom, že mal porušiť povinnosť podľa § 35 ods. 2 leteckého zákona a dopustiť sa činu protiprávneho zasahovania do pokynov prevádzkovateľa, pretože podľa § 35 ods. 2 leteckého zákona sa riadil pokynmi prevádzkovateľa letiska a ním poverenej osoby pre zaistenie bezpečnostnej ochrany a verejného poriadku, žalobca sa riadne podrobil detekčnej kontrole, predložil príslušný doklad, ktorý ho oprávňoval na vstup do bezpečnostnej zóny letiska a v tomto sa pohyboval v súlade s platnou právnu úpravou.

3.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril písomným podaním zo 04.08.2016, v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Vo vyjadrení žalovaný zhrnul priebeh správneho konania. Poukázal na fakt, že žalobca sa v odvolaní odvoláva na ustanovenia nariadenia, o ktoré sa doposiaľ neopieral, a ani sa na ne neodvolával, a to či už v rámci podaného rozkladu, alebo v rámci podanej žaloby. K ustanoveniam nariadenia uvádzaným žalobcom v odvolaní je však nevyhnutné uviesť, že sú zavádzajúce a so skutkovým stavom, za ktorý bol žalobca uznaný vinným, nijako nesúvisia.

Žalobca sa na stranách 3 a 4 odvolania snaží zmiatť súd tým, že rozdeľuje jeho skutok, za ktorý bol uznaný vinným, na samostatné, od seba nezávislé konania, nakoľko na str. 3 v bode 1. odvolania sa snaží presvedčiť súd, že mal mať povolený vstup do VBP letiska len na základe platného identifikačného preukazu posádky, pričom na str. 4. v bode 2. odvolania tvrdí, že v jeho prípade ako pilota, nebolo potrebné zabezpečiť sprevádzaný vstup a preto mu ho pracovníci letiska nepridelili.

K uvedenému žalovaný uviedol, že osoba bez platnej identifikačnej karty letiska musí byť vo VBP letiska vždy sprevádzaná oprávnenou osobou mimo priestorov podľa bodu 1.2.7.1. nariadenia, pričom žalovaný mal za preukázané, že žalobca mal dokázateľne v čase jeho vstupu (dňa 17.07.2014 a dňa 31.07.2014) už neplatnú IDC letiska, nakoľko jej platnosť uplynula dňa 01.07.2014.

Pri pohybe žalobcu vo VBP letiska za účelom prejsť k svojmu lietadlu v priestore aeroklubu, sa žalobca v predmetných dňoch pohyboval aj v priestoroch, ktoré nie sú vyňaté z povinnosti na sprievod oprávnenou osobou, preto považuje žalovaný tvrdenia žalobcu za zavádzajúce a naďalej zotrváva na

svojom stanovisku o povinnosti sprievodu. Navyše podľa bodu 1.2.7.2. druhej vety nariadenia osoba môže byť oslobodená od požiadavky byť sprevádzaná, ak preukáže oprávnenie a je držiteľom platného letiskového identifikačného preukazu, pričom platnosť IDC letiska žalobcu uplynula pred jeho vstupmi.

Žalovaný opätovne poukázal na to, že na uvedené články nariadenia sa žalobca odvolal až v odvolaní proti rozsudku krajského súdu a navyše ustanovenia nariadenia, ktoré žalobca uviedol na str. 4 v bode 3. a nasl. odvolania sú k meritu veci absolútne irelevantné a nijako s ním nesúvisia, pretože IDC letiska sa vydáva ako zamestnancom prevádzkovateľa letiska, tak aj iným osobám za účelom ich vstupu do VBP letiska. Bod 1.1.3.1. nariadenia, na ktoré žalobca poukazuje, stanovuje povinnosť prevádzkovateľovi letiska zriadiť citlivé časti VBP letiska v prípade, že celkový počet vydaných IDC letiska prekročí počet 40.

V prípade, že IDC letiska obsahuje elektronický čip (bod 1.2.3.7. nariadenia) sa o. i. aj po ukončení platnosti IDC letiska musí zablokovať, čo však nemá žiadny vplyv na povinnosť vrátiť IDC letiska po jej skončení podľa bodu 1.2.3.5. nariadenia.

Žalovaný na základe uvedeného zotrváva na ustanoveniach nariadenia, o ktoré sa opiera pri rozhodovaní vo veci prejednávania priestupku žalobcu. Nariadenie a schválený Program bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska stanovuje v bode 1.2.2.2 písm. c/ povinnosť predložiť pred vstupom do VBP platný letiskový identifikačný preukaz. Preukazy uvedené v bode 1.2.2.2 písm. b/ až e/ nariadenia sa podľa bodu 1.2.2.4 nariadenia kontrolujú predtým, ako sa osobe povolí vstup do VBP, s cieľom primeraným spôsobom sa uistiť, že sú platné a zodpovedajú totožnosti držiteľa. Nariadenie v bode 1.2.3.5 písm. e/ a schválený Program bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska stanovuje, že identifikačný preukaz sa neodkladne vráti vydávajúcemu subjektu pri skončení platnosti preukazu.

Kontrolu vstupu rieši aj schválený Program bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska, ktorý má k dispozícii aj Aeroklub A., ktorého je žalobca členom.

Z uvedeného je podľa žalovaného zrejmé, že žalobca svojím vyjadrením nielenže nevyvrátil skutočnosti opísané v prvej časti skutkovej vety rozhodnutia o priestupku, a to, že v uvedených dňoch skutočne vstúpil do VBP letiska bez platnej IDC letiska a že sa v ňom pohyboval bez sprievodu oprávnenej osoby, naopak ich svojím vyjadrením v odvolaní potvrdil, pričom zarážajúcim ostáva fakt, že ako člen miestneho aeroklubu, ktorý bol v rámci svojej odbornej prípravy (požiadavka pre vydanie IDC letiska) oboznámený so schváleným Programom bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska, ktorý kontrolu vstupu rieši (je stanovené, že osoba vstupujúca do VBP letiska, ktorá nie je držiteľom platnej IDC letiska je vždy v takýchto prípadoch sprevádzaná oprávnenou osobou), má byť znalý všetkých aplikovaných požiadaviek bezpečnostnej ochrany na danom letisku vo vzťahu k užívateľom letiska, a pritom je to práve žalobca, ktorý sa snaží zaviesť súd.

Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, týkajúce sa IDC letiska o tom, že neplatnú IDC letiska neodovzdá, pretože si ju ako súkromná osoba musel zakúpiť, čím sa táto stala jeho majetkom, k tomuto žalovaný uviedol, že podľa bodu 1.2.3.5 písm. e/ nariadenia a bodu 1.2.5 Programu bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska sa identifikačný preukaz pri skončení jeho platnosti neodkladne vráti vydávajúcemu subjektu, teda prevádzkovateľovi letiska. IDC letiska žalobcu sa dňom 01.07.2014 stal neplatným, pričom žalobca si nespĺnil vyššie uvedenú povinnosť, IDC letiska nevrátil vydávajúcemu subjektu, napriek niekoľkým výzvam zo strany zamestnancov prevádzkovateľa letiska. Keďže ide o povinnosť vyplývajúcu priamo z nariadenia má žalovaný za to, že vlastníctvo IDC týmto úkonom nie je dotknuté a zároveň nijakým spôsobom neovplyvňuje vyššie citovanú povinnosť.

Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca neoznámil ÚLO svoj úmysel odletieť z letiska a nedohodol si čas a vykonanie bezpečnostnej kontroly, pri prechádzaní cez bránu č. 4 (prechod z neverejnej/hospodárskej časti letiska do VBP - letová časť) odmietol vypnúť motory lietadla, odmietal vystúpiť z lietadla a odmietol vykonanie bezpečnostnej kontroly lietadla vstupujúceho z neverejnej časti letiska do VBP - letová časť.

K uvedenému je podľa žalovaného nutné uviesť, že pokiaľ by žalobca postupoval podľa požiadaviek nariadenia a schváleného Programu bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska, ktorý má k dispozícii aj Aeroklub A., ktorého je žalobca členom, a teda na stálej službe ÚLO by oznámil, že má plánovaný let, požiadal by o sprevádzanie k lietadlu a do priestorov Aeroklubu z dôvodu neplatnej IDC letiska, stála služba ÚLO by mu umožnila prístup k lietadlu a po vykonanej bezpečnostnej kontrole vpustila do letovej časti, a teda by tento incident vôbec nevznikol.

Žalovaný je toho názoru, že žalobca zavádza súd, keď poukazuje na ustanovenia kapitoly 3 nariadenia, nakoľko prehliadka lietadla podľa kapitoly 3 je povinnosťou leteckého dopravcu, avšak predmetná kontrola lietadla pri vstupe do letovej časti letiska cez bránu č. 4 (prechod z verejnej/hospodárskej časti letiska do VBP - letová časť) je vykonávaná podľa opatrenia VR a V/ÚLO č. 1/2011 (vo vzťahu ku kapitole 1 nariadenia), ktoré tvorí neoddeliteľnú prílohu č. 17 Programu bezpečnostnej ochrany prevádzkovateľa letiska. Predmetným opatrením sa upresňujú niektoré činnosti aeroklubu a prevádzkovateľov lietadiel v súvislosti s prevádzkou na letisku A., o ktorom má žalobca bezpochyby vedomosť.

Na základe všetkých uvedených skutočností má žalovaný za to, že zistenie skutkového stavu veci bolo v súlade s obsahom spisu, zároveň, že toto zistenie bolo pre rozhodnutie o priestupku dostačujúce a bolo v súlade so skutočným stavom veci. V konaní nedošlo k vade, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

4.

Konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP preskúmal rozhodnutie krajského súdu a postup, ktorý popredchádzal jeho vydaniu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v žalobcom podanom odvolaní podľa § 212 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP a postupom podľa § 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle odvolacieho súdu (www.nsud.sk), došiel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb a fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb.

Odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca

namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávnych alebo procesnoprávnych právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávnych, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď poukazoval na stranu 9 a 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, v ktorej krajský súd si osvojil právnu kvalifikáciu, ktorú aplikovali, pri rozhodovaní, správne orgány.

Žalobca tvrdil, že sa konania, ktoré sa mu kladie za vinu nikdy nedopustil, nie je pravda, že vstúpil do vyhradeného priestoru bez platnej identifikačnej karty letiska A. Nariadenie Komisie EÚ č. 185/2010 o ustanovení podrobných opatrení na vykonávanie spoločných základných noriem bezpečnostnej ochrany civilného letiska (ďalej len bod 1.2.2.2) a nesprávne právne posúdenie veci žalovaným, videl v tom, keď žalovaný aplikoval pri rozhodovaní bod 1.2.2.2 nariadenia č. 185/2010, keď podľa názoru žalobcu na vstup do vyhradených priestorov bol platný aj identifikačný preukaz člena posádky, preukaz pilota a občiansky preukaz, ktoré doklady žalobca preukázal pri vstupe do vyhradených bezpečnostných priestorov a ktoré preukazy letisková kontrola akceptovala a následne sa podrobil riadnej kontrole svojej osoby, a to tým, že vstupoval ďalej do vyhradených bezpečnostných priestorov, a to do časti letiska, do ktorej majú prístup nachádzajúci sa cestujúci, po podrobení sa detekčnej kontrole príslušným pracovníkom letiska, ktorý po vykonaní prezenčnej kontroly ho do tejto časti letiska žalobcu pustil, ďalej sa pohyboval v časti letiska, kde majú prístup odlietajúci cestujúci, ako aj v časti letiska určeného na parkovanie lietadla, do ktorého majú nastúpiť cestujúci a to v zmysle bodu 1.1.2.1 písm. a/ a c/ nariadenia č. 185/2010.

K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že v žalobe žalobca tvrdil, že ako pilot lietadla mal vopred podaný riadny letový plán, dostavil sa na miesto, ktoré bolo určené na výkon kontroly osôb pre ďalší vstup do letiska, prešiel miestom, kde sa kontrola vykonávala, oznámil pracovníkom letiska, že má podaný letiskový plán, pracovníci letiska to vzali na vedomie a po odsúhlasení letového plánu sa podrobil bezpečnostnej kontrole v určenom mieste a následne mu bol umožnený vstup do letiskových priestorov. Žalobca v odvolaní uvádza iné skutkové okolnosti vykonania bezpečnostnej kontroly jeho osoby (strana 3 posledný odsek odvolania, č. l. 54 súdneho spisu), ako uvádza v správnej žalobe a v správnom konaní. Žalobca nevyužil ani v dostatočnej miere právo účastníka konania, po začatí správneho konania po doručení upovedomenia o začatí správneho konania, sa k veci vyjadriť, keď sa vyjadril len v rámci podaného opravného prostriedku v správnom konaní. Skutkové okolnosti, ktoré však vymedzil v opravnom prostriedku proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu týkajúce sa bezpečnostnej kontroly však neuvádza a nie je možné ich stotožniť so skutkovými dôvodmi priebehu bezpečnostnej kontroly, uvedenými v odvolaní proti napadnutému rozsudku.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že Dopravný úrad v A. v liste č. 19269/2014/BOBOCL-002 zo dňa 17.12.2014 uviedol, že letisko A. nemá v bezpečnostnom programe letiska uznaný ako identifikačný preukaz - identifikačný preukaz posádky, keď takýto druh preukazu nie je schválený dopravným úradom, aj z tohto dôvodu nie je možné tejto odvolacej námietke žalobcu priznať relevanciu, keď tvrdenia žalobcu uvádzané v odvolaní nevyplývajú z vykonaného dokazovania v správnom konaní.

Pokiaľ žalobca v odvolaní spochybňoval skutkovú vetu, že mal sa pohybovať v časti letiska, do ktorej majú prístup odlietajúci cestujúci a v časti letiska, ktorá bola určená na parkovanie, pre ktoré v zmysle bodu 1.2.7 Spreádzaný vstup nariadenia č. 185/2010 je potrebné zabezpečenie prevádzanej osoby a popieral tvrdenia správnych orgánov, že nerešpektoval výzvy pracovníkov letiska, aby odovzdal už neplatnú identifikačnú kartu letiska, odvolací súd uvádza, že v konaní nebolo sporným, že žalobca v čase skutku nedisponoval platnou identifikačnou kartou letiska A. a nebolo sporným, že ako pilot svojho lietadla, s ktorým mal odletieť, sa dostal do hangáru, vybral lietadlo, urobil predletovú kontrolu (tvrdenia žalobcu v rozklade), zaroloval pred bránu. Skutok, ktorý sa kladie žalobcovi za vinu, sa týka jeho pohybovania sa vo vyhradenom bezpečnostnom priestore, bez platnej identifikačnej karty letiska, čo znamená, že sa žalobca nemohol vo vyhradenom bezpečnostnom priestore než vymedzenom v bode 1.2.7.1. písm. a/ až c/ nariadenia č. 185/2010, pohybovať bez sprievodu oprávnenej osoby, keď povinnosť sprevádzania osoby bez platného letiskového identifikačného preukazu vyplýva z úpravy bodu 1.2.7.1 nariadenia č. 185/2010. Keďže žalobca nepreukázal sa platnou identifikačnou kartou letiska a nemohol ani disponovať platným identifikačným preukazom posádky, keď tento druh identifikačnej karty nebol Dopravným úradom A. pre letisko A. schválený, žalobca nemal povolenie vstupovať do vyhradených bezpečnostných priestorov letiska, bez sprievodcu, mimo priestorov vyhradených a upravených v bode 1.2.2 v spojení s bodom 1.2.7.1. nariadenia č. 185/2010. Túto odvoláciu námietku vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú.

V odvolaní žalobca tvrdil, že nevrátenie neplatného identifikačného preukazu letiska nenaplnia skutkovú podstatu priestupku, ktorá sa mu kladie za vinu.

Podľa bodu 1.2.3.5 nariadenia č. 185/2010 identifikačný preukaz sa neodkladne vráti vydávanému subjektu pod písm. e/ pri skončení platnosti preukazu.

Identifikačný preukaz letiska (ďalej len „preukaz letiska“, „preukaz“) mal žalobca bezodkladne, po skončení jeho platnosti, vrátiť vydávajúcemu subjektu. To, že tak nevykonal, nebolo v konaní sporným. Potom nerešpektovanie pracovníkov letiska, ktorí žalobcu vyzvali na jeho odovzdanie je v súlade s právnou úpravou, keď žalobca podľa § 35 ods. 2 zákona č. 143/1998 Z. z. o civilnom letectve je povinný ako osoba zdržujúca sa na verejnom letisku riadiť sa pokynmi prevádzkovateľa letiska alebo ním poverenej osoby pri zaisťovaní bezpečnosti ochrany a verejného poriadku. Podľa názoru odvolacieho súdu, v súlade s názorom krajského súdu, naplnil žalobca skutkovú podstatu priestupku, ktorý sa mu kladie za vinu podľa § 53 ods. 1 písm. n/ zákona č. 143/1998 Z. z. Navyiac tvrdenia odvolateľa o možnosti zablokovania elektronického preukazu sú pre posúdenie veci irelevantné, keď v prejednávanej veci bol vyzvaný na vrátenie preukazu, ktorý bol žalobcovi vydaný v listinnej podobe.

K odvolacej námietke, v ktorej žalobca tvrdil, že postup správnych orgánov je v rozpore so zákonom v súvislosti so spoplatňovaním preukazov, že identifikačný preukaz je jeho vlastníctvom a aj z tohto dôvodu nemal povinnosť preukaz vydať, odvolací súd udáva, že vzhľadom na vymedzenie skutku, ktorý sa kladie žalobcovi za vinu a jeho okolnosti odvolací súd vyhodnotil tieto odvolacie námietky žalobcu, nesúvisiace s prejednávaným priestupkom. Pokiaľ žalobca v odvolaní poprel tvrdenia, že sa odmietol podrobiť kontrole jeho osoby a kontrole lietadla, odvolací súd poukazuje na obsah rozkladu, ktorý podal žalobca voči prvostupňovému správne rozhodnutiu. V ňom uvádza, že dňa 31.07.2014 v čase približne o 13.30 hod. vstúpil do vyhradeného bezpečnostného priestoru, tak ako v predchádzajúcom prípade, mal podaný letový plán do U. a prešiel bezpečnostnou kontrolou, šiel do hangáru, kde vybral lietadlo, prišli za ním pán A. aj s kolegom, ktorého meno si nepamätá, a vraj im nariadil pán G., že ho majú vyvieť z letiska, čo samozrejme odmietol letisko opustiť, lebo mal vykonať let do A., mal riadne podaný letový plán, prešiel detekčnou kontrolou, keď nevidel dôvod opustiť letisko. Žalobca v rozklade

uviedol, že povedal pracovníkom, že asi budú musieť použiť násilie.

V podanej žalobe uviedol, že zakúpením identifikačnej karty sa karta stáva jeho majetkom a nebol dôvod na jeho odovzdávanie pracovníkovi letiska. Pán O. povedal, že má príkaz nepustiť ho s lietadlom von a odišiel. O chvíľu búchal na kabínu lietadla, vždy prišiel opäť odzadu, takže ho nemohol vidieť pre stále naštartované žalobcovo lietadlo, až vtedy prišiel v sprievode vedúceho letiskovej kontroly s pánom G., ktorý bol mimochodom v civile a nemal na viditeľnom mieste svoju identifikačnú kartu. Tento začal žalobcovi nadávať a kričať, že má okamžite vystúpiť z lietadla a odovzdať kartu. Nakoľko bol v sprievode ozbrojeného pracovníka, vypol motor, vystúpil z lietadla a pánovi G. zopakoval to, čo pánovi O., že za kartu zaplatil 42,- eur, a karta nie je majetkom letiska, ale jeho osoby, s tým, že berie na vedomie, že stratila platnosť. Upozornil ho, že má letový plán, má vykonať let, vezie brata k lietadlu do Košíc a že keď tento nestihne lietadlo, budem musieť letenku pravdepodobne vymáhať od neho, alebo inej osoby.

Podľa odvolacieho súdu tvrdenia žalobcu v žalobe a v podanom rozklade potvrdzujú závery správnych orgánov, že bolo potrebné vykonať opatrenia k tomu, aby žalobca vystúpil z lietadla, naštartované lietadlo vypol a podrobil sa kontrole. Tieto skutočnosti preukazujú aj výsluchy svedkov, vykonaných v správnom konaní.

Naviac z ust. bodu 3.1.1.1 nariadenia č. 185/2010, na ktoré žalobca v odvolaní poukazoval, stanovujú, že bezpečnostnej kontrole lietadla a bezpečnostnej prehliadke sa lietadlo podrobí vždy, keď je dôvod domnievať sa, že k nemu môžu mať prístup neoprávnené osoby, preto nemožno považovať za šikanóznym postup príslušných pracovníkov letiska, ktorí kontrolujú osoby (aj žalobcu), ktoré prístup do vyhradených bezpečnostných priestorov nemajú (nepredložia platné identifikačné preukazy letiska) a vyvodzujú opatrenia v súvislosti so zabezpečením opustenia priestorov letiska týmito osobami. Túto odvoláciu námietku vyhodnotil odvolací súd za nedôvodnú.

Odvolací súd poukazuje na ust. § 250i ods. 1 OSP v spojení s § 492 ods. 2 SSP, ktorý upravuje, že pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (prvá veta § 250i ods. 1 prvá veta OSP).

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Odvolací súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na to, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno - právne a procesno - právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Rozhodnutie správneho súdu je výsledkom preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Správny súd nie je správnu inštanciou a nerozhoduje vo veci samej.

Predmet konania v správnom súdnictve je daný výrokom napadnutého rozhodnutia, pričom v súlade s ust. § 250i ods. 1 OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/180/2010).

Skutkové okolnosti, že žalobca vstúpil do vyhradeného bezpečnostného priestoru bez platného identifikačného preukazu letiska, bez sprievodu oprávnenej osoby a sa v ňom pohyboval, nebol sporný. Preto skutočnosti žalobcom uvádzané v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, ktorými „modifikoval“ svoje tvrdenia uvádzané v rozklade, ako aj v správnej žalobe, vyhodnotil odvolací súd za účelové, na ktoré, v dôsledku viazanosti súdom v súdnom prieskume skutkovým stavom zisteným správnym orgánom, nemohol odvolací súd prihliadať.

Pri aplikácii § 250ja ods. 3 posledná veta OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Pri aplikácii § 250k ods. 1 OSP a contrario v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 492 ods. 2 SSP odvolací súd žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevzniká.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.